

[Brusvang.]

oppositionsparti, har hver deres forudsætninger for at løse vidt forskellige problemer i vidt forskellige situationer, og vi har måttet sige, at i denne situation, da fandt vi den socialdemokratiske mindretalsregering bedst egnet til at føre de videre forhandlinger med arbejdsmarkedet.

Jeg tror, det i denne sag er dokumenteret, at det er ikke de små partier, som hindrer folkestyrets funktion. Jeg vil sige tværtimod. Der er visse små partier i denne sal, som simpelt hen står som garant for, at der findes frem til nogle fornuftige forlig.

Jeg vil også godt lige nævne en anden sag, som er blevet behandlet sideløbende med selve forliget mellem de fire partier. Det er også et eksempel på, hvad statsministeren havde lovet os, at når der kom et forslag fra et lille parti, så ville man se på det. Hr. Jes Schmidt fremsatte under forhandlingerne med de fire partier et forslag om, at man kiggede på problemet med de tørkeramte landmænd. All right, hr. Jes Schmidt kommer fra Sønderjylland, og dér er problemet måske størst, men det er også stort i Ringkøbing amt, så vidt jeg har forstået. Det blev konstateret af statsministeren, at denne sag hørte ikke ligefrem hjemme i selve forliget. Det erkendte vi straks, men det blev accepteret af regeringen, at denne sag blev behandlet parallelt. Den blev forelagt de fire partier, der var med i drøftelserne, og resultatet blev, at landbrugsministeren, hr. Poul Dalsager, kunne udsende følgende erklæring til pressen:

„Der er enighed om, når det endelige høstresultat foreligger, at søge gennemført en ordning for tørkeramte landmænd i lighed med forrige års lov om statsgaranterede tørkelån. Lånene skal i år være afdragsfri, ligesom renten for det første år under statsgarantien skal tilskrives hovedstolen. Loven skal indeholde bestemmelser om yderligere henstand med renter og afdrag for landmænd, som flere år i træk er ramt af tørke“ o.s.v. — Der fulgte nogle yderligere specifikationer og betingelser.

Jeg nævner bare dette for at vise, at her ligger en klar tilkendegivelse og vilje fra regeringens side til, at man kommer med et forslag. Jeg siger ikke, at vi er det eneste parti, der har haft den idé. Der er sikkert andre partier, der har haft den samme idé.

Nu var det altså bare hr. Jes Schmidt, der førte den frem, og det var de fire partier, der var villige til at overveje det positivt.

Til slut nogle bemærkninger om den klausul, den generalklausul, eller hvad man vil kalde det, den binding til hinanden, som partierne har påtaget sig. Det er jo rigtigt, som det har været fremme i pressen, at det tog lang tid, inden vi fik formuleret denne binding, men hvorfor? Var det, fordi vi var uenige om, at der skulle være en binding? Nej, sandelig ikke. Der var en klar enighed mellem de fire partier om, at når vi på afgørende og vigtige økonomiske områder laver et stykke politik sammen, så er det ikke meningen, at nogle af os dagen efter skal — ja, undskyld udtrykket, man anvender populært — røvrønde hinanden. Det er ikke meningen, at man derefter skal gå hen med et andet flertal og så lave en ordning, der totalt sønderslår det, man lige har siddet og skabt sammen med de andre. Det er ikke meningen med det. Men det gælder altså om at formulere det på en fornuftig måde, for det skal nemlig heller ikke være sådan, at man binder sig på alle mulige andre områder. Derfor brugte vi godt en time på at finde en juridisk formulering, som knytter bindingen ganske nøje til de emner, som vi har forhandlet om her. Det synes jeg er helt rimeligt.

Jeg har set, at vi er blevet beskyldt for, at nu har vi bundet os til, at vi ikke længere kan røre ved forskellige skatteproblemer, jordskatter osv. Må jeg lige erindre om, at inden vi overhovedet gik til denne forhandling, så har vi to gange skriftligt til partiet venstre og flere gange mundtligt fra denne talerstol opfordret venstre til at være med til en fornuftig regulering i nedadgående retning af jordskatterne, standse disses himmelflugt. Vi fik ikke noget svar. Man kan sige, at ikke noget svar, det er også et svar. Jo, vi fik det svar lidt senere, at venstre ville godt være med til isoleret at lette 300 mill. kr. for landbruget. Denne isolerede letelse for landbruget kunne vi selvfølgelig ikke acceptere.

Når det altså ikke kunne nytte noget sammen med venstre at lave en politik, hvorved vi fik stoppet disse og måske fik afviklet nogle af disse grundskatter, ja, så må det jo være nærliggende, at vi sammen med regeringen laver en aftale, sådan at regeringen